

Свято-Іоанно-Богословський

Копашівський жіночий монастир

- духовна перлина Хустщини, яка вже кілька десятиліть, здійснюєчися у висі серед мальовничої природи, приваблює до себе вірян.
14 лютого 1936 о. Георгій Кеніз звернувся до архієпископа Саватія з проханням заснувати жіночий скит у лісі біля гори Кузя.

Отримавши згоду, розпочав будівництво каплички, яку вже на вербну неділю було освячено о.Г. Кенізом та ієромонахом Сергієм (Марушкою) і відслужено першу літургію. Влітку того ж року розпочато будівництво корпусу на 8 келій. Першими поселенцями були монахині Магдалина (Шелемба), Мотрона (Левко), Меланія (Попадинець) та ще 9 монахинь. Настоятельницею обрали Магдаліну. У 1952 р було збудовано церкву.

Відродилася череча обітець у 1992 р стараннями монахинь на чолі з ігуменею

Посіяні о. Георгієм та о. Михаїлом Кеніз зернини духовності давали і дають добрі сходи. Завдяки їх нестомній діяльності на духовній ниві виховано понад 130 священників, вихідців із с. Копашинево.

Настоятель храму о. Василь

Головна святиня храму ікона Божої матері Споручиця Грішних, кожен першу середу місяця о 20:00 до неї читають Псалтир з акафістом. Мисно вшановане свято Онуфрія Великого 25 червня.

О. Михаїл Кеніз народився 5 лютого 1909 р. Початкову школу закінчив у 1924 р.

Після повернення батька з полону отримав можливість знайомитися з духовною літературою, яку батько

о.Георгій привіз із Росії.

Батько звернув увагу на те, що син захоплюється релігійною літературою і вирішив, щоб Михаїл був йому помічником, оскільки він у 1922 р. був висвячений на священника. Крім цього **о.Михаїл** активно включився в будівництво церкви Покрови Пресвятої Богородиці у рідному Копашині, яку було завершено у 1930 р.

З 1931 по 1933 р.

о. Михаїл відбував строкову військову службу у Чехословацькій армії. Пристальна жадоба пізнання і невиспуца енергія допомогли йому у 1933-1934 р. закінчити у класі гімназії у Празі та скорочений курс богослов'я і 17 червня 1934 р. успішно склав іспити. 2 листопада 1933 р. **о. Михаїл Кеніз** одружився з Марією Голубкою з с. Угля. Народили та виховали двох синів (Володимира і Петра) та п'ятьох доньок (Вера, Євгенія, Ольга, Ніна, Юстина). 5 листопада 1933 р. був висвячений на диякона, а 11 лютого 1934 р. архієпископом Празьким Саватієм рукопожлений у сан священника.

Отець Михаїл Кеніз гідно продовжував справу свого батька **о. Георгія Кеніза** у всіх напрямках його церковної діяльності.

Засновник храму Огень
Георгій Кеніз народився 19 квітня 1884 р., коли Закарпаття знаходилося у складі Австро-Угорщини. Під час Першої світової війни він був мобілізований на фронт, потрапив до російського полону. В Росії в с. Оса Пермської губернії отаця

Георгій Кеніз познайомився з православним богослужінням та вирішив пошукати унію. Після повернення у рідне село, він проводить місіонерську діяльність на користь православного руху. У 1922-1938 рр. служив священником у рідному селі. Священницький сан прийняв 22 липня 1922 р. від Празького єпископа Волинського

Сергія (Корольова), який підпорядковувався РПЦЗ. З 1923 р. й до своєї смерті отаця Георгій Кеніз був найбільшим прихильником та соратником архієпископа Саватія на Підкарпатській Русі. Отаць Георгій Кеніз надав ділянку землі для спорудження церкви у місцевості Костомари с. Копашнево і став головним майстром. Весь цикл робіт тривав з 1928 до 1936 р. У 1936 р., з дозволу Празької архієпископії, Георгій Кеніз на земельній ділянці Івана Пота заснував скит, а також активно сприяв у заснуванні монастирів у Дубовому

